

rar del seu jou i declarar-se independent, no l'en podria pas treure.

— Es que tu no contes que les cordes amb que'l te lligat no son les de l'alcaldia, son les de l'Unió, i en Juanito s'estima més l'Unió que l'alcaldia. ¡Li dona més!

— No està mal combinat, ja ho entenc.

— Are, si en Juanito es cregués prou fort a l'Unió per prescindir d'en Torras, creu que ho faria encara que tingués que perdre l'alcaldia, pero no pot, te por de perdre.

— Vol dir que no te vanagloria d'esser alcalde.

— Aixó es molt natural, pero en Juanito es práctic avans que tot; l'Unió li dona vida i l'alcaldia feina; per aixó veus que fa més d'alcalde en Paulino qu'ell. En Quico ho vol així per a contentar al seu germà i en Juanito, creu.

— Tal com me va explicar vosté que eren els cacics, sens dupte que avui l'únic qu'es cacic a Granollers es en Torras, ell es qui mana a l'ajuntament i a l'alcalde l'ha de creure per forsa.

— I si no volia creure, prou esprit a l'Unió.

— I escolti, senyor Gregori, ¿en Torras de quins cacics es, dels bons o dels dolents.

— Nasí, em farás enraonar massa; per avui ja n'hi ha prou; ja'n parlarem un altre dia.

— Molt bé, com a vosté li sembli.

Per trasllat

MARCH.

I no per voluntat del poble, car del conjunt de vots que obtingué cada una de les dues candidatures que lluitaren en les eleccions de les quals n'eixí l'actual majoria consistorial *la que menys ne sumà* fou la torrista, sinó per la sabuda defecció del qui, traïnt als seus antics amics i protectors, enganyà amb paperetes amanyades a multitud d'electors de bona fè, fou que'l caciquisme torrista logrà apoderar-se del govern de la vila. Però la majoria del poble honrat, *que no li oforgà* els sufragis, ha vist, sense sorpresa pero si amb creixent indignació com el govern de la vila assolit amb males arts per l'abominable caciquisme torrista, s'ha convertit en instrument per a «vexar i oprimir» als ciutadans que no s'avenen a servir docilment la política desvergonyidament personalista que defensa l'orgue de la «Coalición Liberal».

La Lliga va contribuir, i molt, a enderrocar l'antic caciquisme que imperava arreu de Catalunya i està disposada a fer igualment amb les desferres que encara en resten i amb els caciquismes nous que vulguin substituir-les. L'autor o firmant de l'article aparegut en l'orgue del novell caciquisme local pot pendren nota, car ell es dels menys indicats per a defensar-lo, ja que de la responsabilitat per les seves malifetes n'hi pericla una part principalíssima. Certs homes, per auto-elogis que's prodiguin i per mes moralitat que prediquin, no logran convencer les persones honrades sino la practiquen.

L'actuació dels capdevaners del caciquisme torrista és a demostració palesa de llur manca d'ètica política i social que 'ls ha fet avorribles, i encara que fingeixin no preocupar-se del escarment de Granada, nosaltres afirmem que llur comportament es tan menyspreuable com el de qual-sevol Lechica.

Dels càrrecs que's feren al cacie granadí, recordem els de que s'aprofitava de la seva preponderància política per a fer realitzar obres públiques que milloraven les finques de la seva propietat particular, usava dels fondos municipals per a atencions no prou ben justificades i practicava un favoritisme escandalós. I demanem nosaltres: ¿no es lachiquisme també abusar dels càrrecs influents, mal o ben haguts, en profit exclusivament personal i d'industries particulars dels beneficis de les quals no en gaudeix per a res el poble? Les obres públiques son, en poc o en molt, una millora per a la població on se realitzen, però dels guanys obtinguts simulant sortides de bocois, rebaixan-se la contribució industrial, disminuint-se les quotes d'amillament, satisfent indègudament cèdula d'ínfima classe etc., etc., quin benefici en treu el poble? I disposar dels cabals d'altri per a contentar als correligionaris i en conveniències partidistes, i la parcialitat en afers administratius i governatius, i no pagar els crèdits reconeguts dels adversaris, ni les atencions sanitàries, ni l'Hospital, ni els sous d'empleats, i mantenir tauls, i passar subvencions no justificades i intervenir en expedients

Via fora lladres!

Al crit de «Via fora lladres!» s'inicià el torrisme en la política de Granollers i, amb continuat escàndol han hagut de veure els bons granollerins com l'actuació d'aquell grop caciquista ha estat sempre en oberta contradicció amb els inflats conceptes de moralitat amb que procurà sugestionar-los per a conseguir llur vot.